

zena jest v Praze při umělecko-průmyslové škole (srv. min. nař. ze dne 13. září 1897 č. 219 ř. z.).

Živnost puškařská.

Živnost puškařská zabývá se výrobou pušek a sestavováním jednotlivých jejich součástek. Zhotovení pažeb a zapažbování t. j. zasazování hlavně (Lauf) do pažby (Schaft, anschaften), přiznáno bylo ode dávna zvláštním řemeslníkům, totiž pažbařům (Büchschäfter). Té doby odloučeny jsou tyto práce jen v továrnách na zbraně; vůbec zatlačily továrny na zbraně skoro všude již řemeslnou práci puškařů.

I. Ustanovení práva živnostenského.

Živnost puškařská vázána jest koncesí (§ 15 č. 10 ř. živn.) Uchazeči o koncesi k živnosti této vykážati musí živnostenskému úřadu dostatečnou odbornou způsobilost svoji zvláštními vědomostmi, jichž nabyli na odborných učilištích nebo byvše prakticky zaměstnáni v některém živnostenském závodě, předložice o tom vysvědčení z dotyčné odborné školy nebo vysvědčení pracovní. Pokud jde o koncesi ku zhotovování a ku prodeji střelných zbraní, musí uchazeč nadto i prokázati, že se řádně vyučil živnosti této, předlože vysvědčení výučné; platí to však jen pro ten případ, že by dotyčná osoba nepodala průkazu způsobilosti své vysvědčením z některého přiměřeného učiliště (srv. min. nař. ze dne 17. září 1883 č. 151 ř. z.). Vysvědčení o úspěšně dokonané návštěvě odborné školy v Boroví postačuje úplně k živnosti, jež se zabývá výrobou zbraní střelných (min. vñn. ze dne 23. října 1883 č. 35.010, a k tomu i vyhl. min. ze dne 5. prosince 1897 č. 281 ř. z.).

Sporno jest, sluší-li výrobu jednotlivých součástek k zbraním střelným řaditi k živnostem koncesovaným, čili nic; obchodní a živnostenská komora v Celovci prohlásila se ve příčině této v ten smysl, že při výrobě pušek nastupuje značnější dělba práce, která jest obyčejně průmyslem domácím, takže nelze prohlašovati jednotlivých drobnějších živností (zaměstnání) za živnosti koncesní, za to ovšem že jest sestavování jednotlivých součástek v hotový výrobek pokládati za živnost, která koncesí vázána jest. Kromě živnostníků a obchodníků oprávněných zhotovovati a prodávati zbraně anebo náboj nesmí zpravidla nikdo zhotovovati ani po živnostensku prodávati zbraně ani nábojů jakéhokoli druhu, a to ani ku vlastní své potřebě (§ 4 cí. pat. ze dne 24. října 1852 č. 223 ř. z. platný pro všechny korunní země vyjímaje Tyroly a Vorarlberk).

II. Ustanovení trestní.

Puškaři smí živnost svoji provozovati toliko ve vlastních dílnách a místnostech skladních. Dopouštějí se tedy trestného jednání, jakmile mimo tyto místnosti nebo jinak tajně provozují výrobu nebo prodej svých zásob, jakož i každým zatajením svých zásob, když byli úřadem vyzváni udati zásoby ony (§ 7 cí. pat.).

Každé neoprávněné zhotovování, třeba ne právě zakázaných nebo povahou svojí podezřelých zbraní budiž potrestáno vězením od 1 do 14 dní, každý neoprávněný obchod zbraněmi a nábojem pak, čímž dlužno rozuměti též i obchod takovýmito předměty komisionáři a špeditéry provozovaný, podléhá pak trestu vězení od 3 dnů do 1 měsíce, a vedle toho propadají nalezené předměty.

Kdožkoli neoprávněným způsobem vyrábí, objednává, přijímá nebo prodává zbraně v nepoměrně značném rozsahu, takže odůvodněno jest

proti němu podezření zneužívání, budiž vedle ztráty nalezených předmětů potrestán vězením od 3 měsíců do jednoho roku, ač-li v naznačeném jeho jednání nespočívá nějaký jiný delikt tužším trestem stíhaný (srv. §§ 29 a 30 cit. pat.). Jest pak povinností živnostníků a obchodníků chovajících zásoby zbraní, aby policii anebo jinakému zeměpanskému úřadu bezpečnostnímu v místě sídlícímu předložili podrobný popis a označení veškerých místností závodu svého. Úřad jest povždy oprávněn do místností těch za účelem přehlídky se odebrati a přesvědčti o množství a jakosti chovaných tam zbraní (§ 2 min. nař. ze dne 29. ledna 1853 č. 16 ř. z.). Zhotovování a správa zákázaných nebo podezřelých zbraní jest přestupkem, pokud se týká, přečinem proti bezpečnosti života (srv. §§ 372, 335 tr. z., a §§ 640 a 599 voj. zák. tr.).

III. Veškeré ruční zbraně střelné s ústředním zápalištěm musí býti prve vyzkoušeny, pokud by nepoužívalo se prachu bezdýmného, nýbrž prachu černého (srv. zák. ze dne 23. června 1891 č. 89 ř. z, pokud se týká, min. nař. ze dne 9. listopadu 1891); avšak ruční zbraně střelné mohou býti k žádosti strany přistřeleny a vyzkoušeny bezdýmným prachem pro lov a střelbu do terče sloužícím, prokázáno-li, že ony dřívější zkoušky konané dle předpisů cit. zákona z r. 1891 dobře dopadly; jinými slovy: nezávažnými jsou toliko zkoušky s tímto bezdýmným prachem (srv. min. nař. ze dne 23. srpna 1899 č. 174 ř. z.).

Živnost rybářská viz Rybářství.

Živnost rukavičkářská a obvazkářská.

Tato živnost náleží k řemeslným živnostem. Mezi rukavičkáři jest od pradávna rozdíl mezi tak zv. německými a francouzskými rukavičkáři; kdežto tito zabývají se toliko výrobou rukavic, zhotovují němečtí rukavičkáři od nepaměti též věci z kůže, zvláště pak výstroj obvazů (bandáží) a také z jejich kruhů vytvořila se časem zvláštní živnost obvazkářská. Proto jest také vyučení pomocníků v obou odvětví rukavičkářství zcela rozdílné a mělo by býti také, pokud se to bez toho neděje, v listech výučných a v pracovních knížkách tohoto rozdílu přísně šetřeno. Ježto tedy němečtí rukavičkáři, jak již podotknuto, jsou oprávněni zhotovovati také předměty k ošetřování nemocných a správné zhotovení a prodej těchto předmětů jest jedním z největších zdravotních požadavků, musí dále i k tomu hleděno býti, aby při podávání průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti rukavičkářské rozlišovaly se dvě kategorie této živnosti, právě tak, jako při posuzování rozsahu jejich živnostenských práv. Obchod pásy průtržními suspensoriemi, nábríšky a přímídky měl by přináležeti jenom německým rukavičkářům a bandažistům. Chirurgické zboží gumové a předměty k ošetřování nemocných spadají v obor oprávnění bandažistů a hotovitelů chirurgických nástrojů (obch. a živn. komora ve Vídni). Rukavičkáři jsou rovněž oprávněni podle starého zvyku zhotovovati kožené kalhoty (výnos minist. vnitra ze dne 7. ledna 1886 čís. 19467). Výroba a prodej školních tašek jest obapolným právem brašnářů a rukavičkářů (obch. a živn. komora v Praze).

Šermířské potřeby, jako chránítka na hlavu (masky s drátěným pletivem), chránítka na prsa (předstěr, plastrons) a rukavice z kůže zamišové bývají i nyní ještě zhotovovány od lidí, kteří si nevydobyli předepsaného průkazu způsobilosti pro jednu z oněch živností, v jejichž objem spadá zhotovování tohoto zboží. Není tedy pochyby v té příčině, že provozování